

Publicerad 2011-10-22 00:41 av vissla

flodfest

Allt som har varit
satt på mitt skogsbryn
mitt i ögat
och ropade om och om igen
för att få tårarna att välta

svårt att viska
hela sorgen

tjock av sagda ord och kramper
av tristess och torka

men nu vägrade tårarna

fast jag gav dem min tro

de skulle segla mig ut

med vänner
som gör andra knopar
och åker och trängs
på höjder i hopp och
fyller oss med koltrastars
krakar

och som stampar marmor och
märker klackar från steg som
fler än jag undrar om
de är mina

och med segel som skänker stilla regn
med rök och fångna eldar
med pelare av hunger
och ögon som precis
sett mina
genom fuktiga dina och
gråtskuren mandelblick som sältan
jag väntat på

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren vissla med Poeter.se id #2704 innehar upphovsrätten